

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

Matt.

re, quomodo ipse difficultatem illam superet, & ex ea proficiat. Et Christus ipse Dominus noster dicebat: *discite à me, quia mitis sum & humilis corde*: attendens, quomodo nos in his difficultatibus geramus, iram mansuetudine frænantes; & contemptum humiliter tolerantes: saltem, ne ipse iure còqueratur, quòd eius verbum, & exemplum parum faciamus. Cogita, inquit, quid sentiat Superior, si se primò veniente ad communes Collegij occupationes: id non sufficiat, ve alij ad eadē exactè & ad nutū còueniā; & se ad domū purgādā, scutellas lauādas demittēte, alij non imitētur, & se ad còmunē orationē surgēte, alij ex ignavia in lecto remaneāt? Si igitur homo puluis grauius fert, verba & exēpla sua optato fructu carere: quid sentiet Christus, si verbo suo non obediatur, & exemplum obliuioni tradatur?

*Ex S. Bern.
Ser. 3. de Nativitate.*

§. II.

EX ijs considerationibus spiritum resumebat in suis tribulationibus, ex quibus valde profecit: quia non solum non ostendit irā, aut indignationem aduersus contemntes, & persequentes ob causam prædictā; sed magnum potius amorem, & gratitudinem, quasi ab eis singulare aliquod beneficium accepisset, id quod est raræ virtutis indicium, ei valde similis, quam Christus ostendit blandius, ac tenerius cum suo venditore & proditore agens. Ita ipse in varijs occasionibus ostendit. Nam Fratri cuidam valde sibi familiari Salmanticæ dicenti: iniquè agere quosdam Patres, malè de ipsius rebus sentiētibus. Sermonem interrupit; dicens: istos Patres venero ego, & super caput meum pono: eò quòd plurimum

num eis debeat anima mea; & per quos magnū bonū & vtilitas mihi prouenit. Et cū Villa-Gar- riam itaro, vt Rector ibi esset, vbi erat quidam il- lorum Patrum futurus ipsius Subditus, idem fra- ter dixisset: ibi poteris ei ostendere, quā male tecum egerit, respondit ei P. Balthassar: quem ego tibi magis venerabor, & frequentius consulā, erit iste Pater. Et cū in eodem Collegio valde Sub- ministro commendaret, vt singularem adhiberet curam, ne quid Patri illi deesser, ei que valde in- dulgeret, Subminister, illius rei benè conscius, ad- mirans dixit Patri Balthassaro, cur V.R. iubet tali homini indulgere? respondit ei Pater cum ma- gna mansuetudine & charitate: id facio, vt illum lucrer: quem si ego non lucrabor, ipse me lucra- bitur. Alius quidam eiusdem Collegij retulit ei- dem, quæ de ipso dicebantur: Pater verò audiens subristit, editis singularis lætitiæ indicijs. Quod aduertens, qui illa referebat, interrogauit, cur ipse adeò exultaret? Pater cum singulari læ- titia respondit, quia nunc video, Deum mihi benè velle, quem per suorum amicorum viam deducit: nam diu fui sollicitus, quod videretur Dominus mei oblitus.

IN simili etiam alio casu, cū ipsi referre- tur quiddam satis graue, quod insignes quidam Patres bono Zelo contra ipsum fecissent: hoc re- spondit: in posterum certè quotidie istos Pa- tres singulariter Deo in Sacro commendabo; fecitque quod dixit, explens ad litteram, quod Saluator noster dixit: *orate pro persequentibus & calumniantibus vos, vt sitis filij Patris vestri, qui in calis est.* a Mat. 5.44. Hac ratione valde proficiebat ex occa-

occasionibus à Deo sibi oblatis, vt ei pacem, hac via cōmunicaret: quam ita consecutus est, vt animum haberet omnibus euentis, prosperis & aduersis superiorem; nec vllus posset cor eius commouere, aut turbare.

Ex hoc inuictō eius animo oriebatur vis & efficacitas illa, qua in suis exhortationibus loquebatur de amore & affectu ad opprobria & contemptus ferendos: Auditores exhortans, vt cūm occurrerent, gauderent: quia expertus ipse erat, quātum ex eis proficeret. Imò interdum, vt paulō superius diximus, se ipsum ponebat exemplum, vt nos in re aded̄ difficili magis exstimularet. In eum finem audiui ipsum in quadam exhortatione referentem; quid euenisset in itinere, cūm ipsa ex Collegio Salmanticensi, vbi fuerat Rector, veniret Villa-Gartiam, vt Rector ibi esset: nam quidā, qui simul proficiscebatur, interrogauit socium Patris, quis ille esset, vnde veniret, & quō proficisceretur? quæ sunt ordinariæ quæstiones de huiusmodi viris in itineribus. Cui cūm socius, quod verum erat, & iam diximus, respondisset: Viator ille, quasi rem valde perpendens, respondit, quōd qui erat Rector aded̄ præclari Collegij quale est Salmaticense, descendat, vt Rector sit in alio Collegio, quale est Villa Gartienne: id non est absque aliqua causa non bona. Insinuās (vt alij quoq; qui simul proficiscebātur, cogitarūt) esse genus quoddam exilij & poenę ob aliquos eius defectus. Sanctus Pater, cūm hoc audiuit, lætatus est ex tali cōtempu, dicens nobis: huiusmodi contēptus absq; propria culpa esse bonos bolos sine vllō offe. Et huiusmodi dedit ei Dominus multos, vt pinguesceret,

teret, & cresceret in spiritu. Nam omnes, quos
 contemnimus, non solum fuerunt absq; illius culpa;
 sed, quod amplius est, propter causas adeo sanctas,
 ut gloria potius dignus esset, siquidem crucem
 conscendit, non ut bonus latro, qui suis peccatis
 iam erat promeritus: sed ut ipse Christus, qui, cum
 esset innocens, cruci fuit affixus propter egregia
 opera, non bene ab alijs cognita, quorum cau-
 sa dignus erat, qui ab omnibus hominibus honore
 officeretur, & adoraretur. Similis etiam fuit Vir-
 gini sacratissimæ, (cui erat pijssimè addictus) quæ
 pro conceptum filium Dei, quod opus erat æterna
 gloria dignum, venit in suspensionem apud S. Io-
 seph suum sponsum: quasi esset adultera. Quamuis
 nec Sanctus ille sponsus in ea suspitione fuit cul-
 pæ alicuius reus; ut qui rei adeo inuisitæ causam
 ignoraret: tunc autem multò melius sapiunt con-
 temptus, cum nec contempti præcedit culpa; nec
 contemnens Deum offendit, propter zelum con-
 iunctum cum ignorãtia, quæ illum excusat à cul-
 pa. Nam licet sancti lætentur, dum contemnu-
 ntur: gaudium tamen illud diluitur à tristitia, quæ
 oritur ex iniuria Deo, ab eum contemnente facta;
 & spiritali iactura, quam idem contemnens fa-
 cit: dulcissimum tamen, ac iucundissimum est,
 contemptus & ignominias pro Dei honore tole-
 rare absque vlla contra eundem admissa in-
 iuria: tales autem fuerunt, quas Pater

Balthassar sustinuit, ut
 dictum est.

(* *)
 (* *)

CAPVT